

HebrewBooks.org - User Generated Content. No commercial use allowed.

עין משפט
גר מצוה

מ' מיקנו
ה' סכתכלת
על י"ג
צברלומט
ד' קבלות:

רבינו חננאל

ואקשנין והוא מיר אונגען
 הא דאמיר לא לילטנוו לא
 תולת לא באכען, ואדר
 להו תלת אומאנין לששת
 בין יומ השיער מעין חיותה
 ימי המעשה מעין חיותה
 הא, אמר סוקול כל
 הרכבתה ציריך לדור מען
 חתונתם מסוכן חתונת
 וקוויל' נחתה פומברדיין
 אמרו פירחוטטסן
 לאחטנטן, איכל ביביגו
 יום נוב של לוייתן
 שבת, החתונת בן קדש
 לדךש, דין ואנד ערען
 חתונתם מסוכן חתונת
 ציריך לדור בין קדושת
 שבת לקדושת יום טב
 הבדלן, מאן אונגען מען
 פירחוטטסן מסוכן חתונת
 לא ציריך. אמר רבי עזקה,
 בן קלוש אומאנין
 הבדלהacha. ומאי אינן
 ר' מנחם ר' סדא,
 ואומאי קלו לה' בגין
 של קלושים, לא אנטול
 ממי בעזרא זוזה.
 בגין האס זולר ולש
 הבדלה, חנינה או מורה
 אתון, לילת הלבאתה בוניה,
 המבריל בידך אונגען מען
 הפלותן כבורה.

ומר לא תחת אמר ולא שא
כגンド סוס נזכר צלע
(מונומט דג' פט). אף יפהות מז' ס' כ-
כגנד ז' כקיעיס וצקה לויי
כגדי עליון קסימה. ולג' מומיגין
מצבען לממהמת סטודילן בז'

ו' מ' נ' פ' א' ח' ה' מ' ר' (ט). כוון מרכע: ס' ג' י' ט' צ' אל' נ' פ' י' ח' ק' פ' צ' (ט).
ל' ק' ד' מ' ע' ח' פ' מ' ס' ק' ו' כ' (ט). נ' ו' כ' י' ס' ק' ו' כ' (ט).

(ט) מוקפתה בכלים פ"ס
 סל"ג, (ט) ע"י ד"ג נ"ז
 (ט) לנפנ' רכרכ"ס ול' ט"ס
 סגנילקן זך ומלה ווי' עד
 דחוינן, (ט) ק"ל הילך ד"ס
 בון כויסטן, (ט) יונקלין, י"ר
 (ט) ברכחתם, (ט) ו' בס"ג
 (ט) נזקוטה ליל"ג, (ט) ע"ז
 מוקפתה ע"ג כ"ל ס"ג, (ט)

ההא מר לא תלהה אמר ולא שבע אמר אל' איברא בין יום השבעי לששת ימי המעשה מעין חתימה היא ואמר רב יהודה אמר שמדובר המבריל ציריך שיאמר מעין חתימה סמוך להחתימתו ופומבדיתאי אמרי מעין סמוך להחתימתן (^ט) סמוך להחתימתן מאיב בינייהו איך לבנייניהו יום טוב שחל להיות אחר השבת רוחתמים בין קודש לקודש מ"ד מעין פתיחתן סמוך להחתימתן לא בעי למימר בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלה ומאן דאמר מעין חתימתן סמוך להחתימתן בעי למימר בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלה נופנא אמר רב אלעזר אמר רב כי אוושיעיא הפהות לא יפהות ממשל' והמוסיף לא יוסיף על שבע מיתבי (^ט) אמר הבדלות במוציא שבתוות ובמציאות ימים טבבים ובמציאות יום והחכפורים ובמציאות שבת ליום טוב ובמציאות יום טוב לחולו של מועד אבל לא במציאות גניל אמר לשבת הרגיל אמר הרבה ושאנו קדושים אמר אחת תנאי היה דא"ר יוחנן בן של קדושים אמר אחת ונחנו העם לומר שלש (^ט) מאן ניתנו בן של קדושים רבי מנחם כבר סימאי (^ט) ואמאי קרו ליה בן של קדושים לא יערבל ביערבל ביישו יילך ליה ברכ

בכע הגדלים ומִן עַל גֵּן דְּמִיכָּה
מִנִּי צִין [וַיֹּס] סְכִינִי נֶגֶן קָרְבָּן
סְכִינִי לְמַעַן חֲמִימָה: וּמוֹסֵס
דָּדוֹר גְּרָאָפִיט. בָּרוּךְ סָוִיל גְּרָהָאִים.
וּנוֹלָסָה סְקָן כְּמִינִי וּלוֹדָלָן צִין
קְרוּדָסָה וּצְין שָׁמָול וּצְין הַמְּמֻמָּה וּצְין
עַטְסָוָה [וַיֹּאמֶר] וּזְבָל הַלְּבָסִים צִין
וּצְנָחָר וּצְנָחָק [כְּלָמִידָה] וּוְצָלָל
וּצְנָחָם [אָס]: וּצְנָחָגָן גְּנוּסָה
וּצְנָחָמִיס. מְפָלָס לְסָא נְקָמָן. קָדְלָה
לְקָדְמָת נֶגֶן כְּמַבָּי' לְמַעַן חֲמִימָה
וּצְנָחָב לִישָׁה נְקָמָן וּלְמַן מְמִינָה:
דָּקְמָאָר וּמוֹסֵס
עַיְן חֲסִימָה פִּי. דָּקְמָאָר וּמוֹסֵס
סְכִינִי לְמַעַן חֲמִימָה וּסְוִוָּה לִישָׁה צִין
סְכִינִי לְמַעַן חֲמִימָה וּסְוִוָּה לִשְׁוָה
סְכִינִי לְמַעַן חֲמִימָה וּסְוִוָּה לִשְׁוָה

הגהות היב"ח
 (ט) גמ' לממי מען
 בפריחתו סמוך לחתימתו
 פל"ל וכן כלל סמוך:
 (ז) ריש' ד"ס וסה' מ"ר
 תל' ערך סמל קו' דארבעע
 איכא סמ"ד ומינם קו'ן

א אשותך בזוויג זוהא שלו ליה ז' שמויאל בר אידי חננייא אחוי אומרacha וליה הלבטה כוותיה אמר רב כי הושע בן לוי המברדיל צרך שיאמר מעין הבדלות הדא אמר המברדיל בין קודש לחול בין אין או רלחושך בין ישראאל לעמים ובין יום השבעה לששתימי המשעה בין טמא לטהור בין הרים להרבה בין מים העליונים למים התהחותנים בין כהנים ללויים וישראלים בחותם בסדר בראשית ואחרים אומרים בחותם בסדר בראשית ואחרים אומרים סכמי מכאן בין רום להרבה אי הוי בין רום והשביעי לששתימי המשעה נמי מעוני חתימה הוא בצד חד ואילכך שבע אמרו כהנים ליום וישראלים תרי מיין עיניהם בין ליום לישראלים דכתיב ¹ בעת זההיא הבריל ה' את שבט הלוין בין הכתנים ללולים דכתיב ² בני עמרם אחרון ומשה יבידל אהרן להקרישו קדרש קדרשים מהרם אמר המברדיל בין קודש לחול ליעט עלה אבבי ואיתימא רב יוסף אהה דרב תנא משפט הכהות מקדש ישראל והمبرדיל בין קודש ל

מוסף חותם פות
א. ואית מא קרשיא, הא
אל אמורין אלן דלא
פיחוחו משלש און יותר
משלשים ועוד ד' מינ' אמרה.
ויל' וגורה. מוס' ר' ב'.
ב. און ד' קורוות בכתה
בקדושת יוש' בקדולתו.
מוס' ר' היל' ב'. ג. ולא על
אנג'ני ואמר. מוס' נ' ע' ג.
ד. משוט דלא אל אומטל
בברוראות דוזה. סס.
ה. ד' שדיין שבת
בקדושת ישראל. מוס' ר' ג'.

לְבָסִים נֶן סָלֵר וּבָנִי שָׁקָרְךָ וַיַּכְלֵן
וְנוֹזֶן מִמְנִינָה כָּוָה וְאַל לְלָמַד חֲזִיכָה
סָפָה לְמִילָה. נִקְרָעַ מִמְמֵי הָה מִגְּרִיעִים:
יִשְׂרָאֵל וְלֶפֶת פִּיוֹת וְסָכִיכָה קְמִימָה
יִמְעַד קְמִינָה מְעַד קְמִינָה בְּזִמְרוֹן הָנוּ
וְאַל נָא סְפִירָה לֵיאָה כָּל גָּמָן מְנֻחָה
צַדְמָת כִּיְדָה מִגְּדָלִין בֵּין קְדַשׁ מִחוּטָה
סְמָך בְּרִיחָה לְרֵגָה לְאַיִל יְמִרָה צְפִינִיתָה
וְלִימָם